

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชัยเกษม นิติสิริ, ความร่วมมือระหว่างประเทศในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน, บทบัญญัติ 52,4 (ธันวาคม 2539)
- ชัยเกษม นิติสิริ, "ความร่วมมือระหว่างประเทศในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน", เอกสารวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 38 ประจำปีการศึกษา 2538-2539
- เชิดพันธุ์ วิจารณ์, หลักในการพิจารณาและแบบพิธีในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา พ.ศ.2533, "ตุลพาร์" 42 (ตุลาคม 2538)
- ตะวัน พึ่งพุทธอักษร, ปัญหาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในคดีอาชญากรรมคอมพิวเตอร์, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546 : 23
- ประสพสุข บุญเดช, การส่งผู้ร้ายข้ามแดน, การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ, ศาลอุทธรณ์พิมพ์, 2548
- พรชัย ดำเนินวิวัฒน์, "การส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยวิธีการแบบย่อ", บทบัญญัติ เล่ม 53 ตอน 4, ธันวาคม 2540
- วิษญา ลิมวงศ์, ความผิดทางการเมืองในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, (2541)
- สุมานิต มั่นสุข, เขตอำนาจศาลในคดีอาญา, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517
- สุเทพ อัดถากร และสฤณีผล ชมไพศาล, คู่มือการศึกษากฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลและคดีอาญา, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2516
- อัญชิสรา เต็มพงศ์พัฒนา, ผลกระทบที่ประเทศไทยจะได้รับในการเข้าเป็นภาคีธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศ : ศึกษากรณีความร่วมมือระหว่างประเทศและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2543)
- อุทัย อาทิวา, การดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนของพนักงานอัยการ : ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับโทษประหารชีวิตและข้อเสนอนณะ, "การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ", ศาลอุทธรณ์พิมพ์, 2548

อุทัย อาทิวรรณ และศศิน ศุขจรัส, ความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันและปราบปราม
องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล, สำนักงานอัยการสูงสุดพิมพ์, สิงหาคม 2547

ภาษาต่างประเทศ

Bassiouni, M. Cherif. International extradition and world public order. Chicaco : Oceana
Publication, 1974

Clair de Than, Edwin Short, International criminal law and human rights, London, Sweet
& Maxwell, 2003

Ethan Nadelman, John F. Burns. With death at issue, can Canada wash its hands? New
York Times. (Nov. 1, 1988)

Geoff Gilbert, Aspect of extradition law, Netherlands : Martinus Nijhoff, 1991

Gernard Von Glahn, An Introduction to Public International Law, 5th ed. (New York: Co
Macmillan Publishes, 1986) p.389

I.A. Shearer, Extradition in international law, Manchester : Manchester Press, 1997

John R. W.D. Jones, Steven Powles , Interantional criminal practice, Transnational
Publishers, Inc. Ardsley, NY, USA Oxford University press

John T.Soma, Thomas F.Muther, Jr. and Heidi M.L.Brissette, Transnational extradition for
computer crimes : Are new treaties and laws need?, Havard Journal on
Legislation, 34 (March 1977)

Jordan J. Paust, M. Cherif Bassiouni, Sharon A. Williams, Micheal Scharf, Jimmy Gurate
and Bruce Zagaris, International Criminal Law, Case and Materials

M.Akehurst, A modern introduction to international law, 5th ed., George Allen and Unwin,
1984

Manley O. Hudson, The Factor Case and Double Criminality in Extradition, American
Journal of International Law, 28 (1934)

Tadashi Morishita, Some Proposals for the Improvement of Extradition Among the
ASEAN Countries, paper presented at the 4th ACPF Meetings, help in
Bangkok, Thailand, 15-17 November 1995

ภาคผนวก

ร่างฯ ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน
พ.ศ.

หลักการ
ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช 2472 ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนไม่สามารถแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติหลายประการ เป็นเหตุให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่อาจดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับในปัจจุบัน หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติของนานาอารยประเทศได้พัฒนาไปเป็นอันมาก สมควรปรับปรุง พระราชบัญญัติดังกล่าวเสียใหม่ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก
ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
พ.ศ.

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 237 และมาตรา 239 ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมาย

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.
.....”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช 2472

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ แก่บรรดาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับข้อความตามหนังสือสัญญาเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างรัฐบาลไทยกับ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผล ใช้บังคับหรือที่จะได้ทำขึ้นในภายหน้า

ให้กระทรวงการต่างประเทศมีสิทธิเสนอข้อเท็จจริง และความเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือ ระหว่างประเทศ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้ผู้ประสานงานกลางก่อนเสนอต่อศาลเพื่อ ประกอบการพิจารณา และให้ศาลมีอำนาจเรียกกระทรวงการต่างประเทศมาชี้แจงเพื่อ ประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ให้รวมถึงการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ด้วย

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศ ดินแดน หรือองค์การระหว่างประเทศที่มี อำนาจตามสนธิสัญญา หรือกฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือมีพันธกรณีที่ จะต้องปฏิบัติซึ่งร้องขอให้ประเทศไทยส่งผู้ร้ายข้ามแดน

"ประเทศผู้รับคำร้องขอ" หมายความว่า ประเทศหรือดินแดนที่ประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

"ผู้ประสานงานกลาง" หมายความว่า ผู้ประสานงานกลางตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญา และมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายความว่า พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในส่วนของตน ตามที่ได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงหรือข้อบังคับนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

หลักทั่วไปในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา 7 ความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ต้องเป็นความผิดอาญาซึ่งกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอ และกฎหมายไทยกำหนดให้เป็นความผิดอาญาซึ่งมีโทษประหารชีวิต โทษจำคุกตลอดชีวิต โษษจำคุก หรือโทษจำกัดเสรีภาพในรูปแบบอื่นตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นความผิดที่ได้กำหนดไว้ในหมวดเดียวกัน หรือเรียกชื่อความผิดเป็นอย่างเดียวกันของทั้งสองประเทศหรือไม่ก็ตาม

การกระทำความผิดอาญาอื่นซึ่งมีโทษจำคุกหรือโทษจำกัดเสรีภาพในรูปแบบอื่นน้อยกว่าหนึ่งปี อาจร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ หากเป็นความผิดเกี่ยวพันกับความผิดที่ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้องขอแล้ว ไม่ว่าจะร้องขอพร้อมคำร้องขอในครั้งแรกหรือภายหลัง

มาตรา 8 การส่งผู้ร้ายข้ามแดนย่อมเริ่มต้นด้วยมีคำร้องขอ จากประเทศผู้ร้องขอ คำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาเช่นนั้นกับประเทศไทย ให้จัดส่งคำร้องขอดังกล่าวโดยผ่านวิถีทางการทูต

คำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำร้องขอและเอกสารหลักฐานตามวรรคสาม ต้องจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย และรับรองความถูกต้องด้วย

คำร้องขอหรือเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๙ ศาลจะรับฟังโดยไม่จำเป็นต้องมีพยานบุคคล มาเบิกความประกอบก็ได้

มาตรา ๑๐ รัฐบาลไทยอาจพิจารณาส่งบุคคลข้ามแดน เพื่อการฟ้องร้องหรือรับโทษ ตามคำพิพากษาของศาลในความผิดทางอาญา ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจดำเนินคดีของประเทศผู้ร้อง ขอให้แก่ประเทศนั้น ๆ ตามคำร้องขอได้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ไม่ต้องห้ามตามกฎหมายไทย และมีใช้ความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง หรือเป็นความผิดทางทหาร

(๒) กรณีที่มีได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน เมื่อประเทศผู้ร้องขอได้ แสดงโดยชัดแจ้งว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทยในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้อง ขอ

ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๑) ไม่หมายรวมถึงความผิด ดังต่อไปนี้

(๑) การปลงพระชนม์ ประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ พระ ราชนินี หรือรัชทายาท

(๒) การฆ่า ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือเสรีภาพของประมุขแห่งรัฐ ผู้นำรัฐบาล หรือ สมาชิกโดยตรงในครอบครัวของบุคคลนั้น

(๓) การกระทำความผิดที่ไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองเพื่อวัตถุประสงค์ในการ ส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามสนธิสัญญาซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี

ความผิดทางทหาร หมายความว่า ความผิดอาญาทางทหารโดยเฉพาะ และมีใช้ความผิด ตามกฎหมายอาญาทั่วไป

มาตรา ๑๑ ถ้าบุคคลใดซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้นเคยได้รับการพิจารณาคดีจาก ศาลไทย หรือศาลของประเทศผู้ร้องขอในการกระทำอย่างเดียวกันกับที่มีการร้องขอให้ส่งข้ามแดน และศาลไทยหรือศาลของประเทศผู้ร้องขอได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ปล่อยตัวหรือพิพากษาให้ ลงโทษ และผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว หรือได้รับการอภัยโทษหรือนิโทษกรรม หรือคดีขาดอายุความ หรือมีเหตุอื่นใดซึ่งไม่สามารถดำเนินคดีแก่บุคคลนั้นตามกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอ ห้ามมิให้ ส่งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนเนื่องจากการกระทำนั้นอีก

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ควบคุมเพื่อดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคล ซึ่งถูกส่งเป็นผู้ร้ายข้าม แแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทย ในความผิดประเภทอื่น นอกจากความผิด ประเภทที่กำหนดไว้ซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทย และได้กระทำก่อนมีการส่งตัวข้ามแดน หรือส่ง บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนไปยังประเทศที่สาม เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ประเทศผู้รับคำร้องขอยินยอมให้ดำเนินการส่งตัวต่อไปได้
- (2) บุคคลนั้นเดินทางออกจากราชอาณาจักรไทย ภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว และได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรไทยอีกโดยสมัครใจ
- (3) บุคคลนั้นมิได้เดินทางออกจากราชอาณาจักรไทย ภายในสี่สิบห้าวันภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

หมวด 2

กระบวนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ส่วนที่ 1

บททั่วไป

มาตรา 12 การดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งบุคคลสัญชาติไทย เป็นผู้ร้ายข้ามแดน ให้กระทำได้ในกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอ ซึ่งได้กำหนดไว้ให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้
- (2) บุคคลนั้นสมัครใจให้ส่งตัวข้ามแดน หรือ
- (3) เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทน ที่ประเทศไทยทำกับประเทศผู้ร้องขอ

มาตรา 13 ในกรณีที่คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนยื่นผ่านวิถีทางการทูต ให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวไม่กระทบกระเทือน ถึงนโยบายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และไม่มีเหตุผลอื่นใดที่จะไม่ดำเนินการให้ ก็ให้ส่ง คำร้องนั้นให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไป

(2) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวอาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือมีเหตุผลอื่นที่ไม่อาจดำเนินการให้ได้ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นนั้น พร้อมด้วยคำร้องขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยเร็ว หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้องขอ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศส่งเรื่องให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไปตาม

พระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกับความเห็นดังกล่าวของกระทรวงการต่างประเท ให้พิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

มาตรา 14 เมื่อได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน จากกระทรวงการต่างประเท หรือจากประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เห็นว่าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจับกุมบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวข้ามแดนส่งพนักงานอัยการดำเนินการต่อไป

(2) ในกรณีที่คำร้องขอนั้นมิได้ดำเนินการตามขั้นตอน หรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้อง หรืออาจดำเนินการให้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งเหตุขัดข้อง หรือเงื่อนไขที่จำเป็นให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ แต่ถ้าการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน จะกระทบกระเทือนการฟ้องคดีอื่นใด หรือการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับคดีอาญาซึ่งบุคคลนั้นกำลังถูกดำเนินการอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น หรือจะดำเนินการโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ ทั้งนี้ให้แจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบโดยไม่ชักช้า

(3) ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางเห็นว่าคำร้องขออาจกระทบกระเทือน ถึงนโยบายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือมีเหตุผลอื่นใดซึ่งไม่ควรดำเนินการ หรือเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอ หรือกระทรวงการต่างประเท แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา 15 เมื่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลางตามมาตรา 14 (1) แล้ว ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่สามารจับกุมบุคคลที่ถูกร้องขอได้โดยไม่ต้องมีหมายจับตามกฎหมาย ให้รีบดำเนินการโดยไม่ชักช้า

(2) ในกรณีที่การจับกุมบุคคลที่ถูกร้องขอจำเป็นต้องขอให้ศาลออกหมายจับ ให้ดำเนินการขอหมายจับต่อศาลและรีบจับกุมบุคคลที่ถูกร้องขอโดยไม่ชักช้า

มาตรา 16 ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ร้องขออาจมีคำร้องขอชั่วคราวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้จับกุมบุคคลที่ต้องการตัวไว้ก็ได้ ทั้งนี้ให้นำความในมาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำร้องขอชั่วคราวให้จับกุมและเอกสารหลักฐาน ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ส่งโดยตรงต่อผู้ประสานงานกลาง แต่ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้จัดส่งผ่านวิถีทางการทูต

มาตรา 17 ในกรณีที่มีการจับกุมตามคำร้องขอชั่วคราวตามมาตรา 16 หากประเทศผู้ร้องขอ มิได้จัดส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐานตามมาตรา 8 เพื่อให้พนักงานอัยการสามารถยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นถูกจับ หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่บุคคลนั้นถูกจับกุม ให้ปล่อยบุคคลนั้นทันที และถือว่าคำร้องขอชั่วคราวให้จับกุมเช่นนั้นเป็นอันยกเลิก

เมื่อมีการยกเลิกคำร้องขอชั่วคราวให้จับกุมไม่ว่าด้วยเหตุใดแล้ว จะร้องขอชั่วคราวให้จับกุมบุคคลนั้นอีกมิได้ แต่การปฏิเสธหรือยกเลิกคำร้องขอชั่วคราวให้จับกุมดังกล่าว ไม่มีผลเป็นการห้ามประเทศผู้ร้องขอที่จะร้องขอให้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนตามปกติ

ส่วนที่ 2

กระบวนการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน

.....

มาตรา 18 เมื่อจับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนได้แล้ว ให้พนักงานอัยการนำคดีขึ้นสู่ศาลโดยมิชักช้า

ให้ศาลดำเนินการพิจารณาคดีอย่างต่อเนื่อง เว้นแต่ศาลจะเห็นสมควรให้เลื่อนคดีตามที่พนักงานอัยการ หรือบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนร้องขอ ทั้งนี้ให้ศาลส่งขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นไว้ระหว่างการพิจารณา

การควบคุมและการดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ศาลจะต้องถามพนักงานอัยการว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่

มาตรา 19 เมื่อศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานแล้ว เห็นว่า

- (1) บุคคลซึ่งถูกจับนั้นเป็นบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดน และมีเชื้อผู้มีสัญชาติไทย หรือเป็นผู้มีสัญชาติไทยแต่อยู่ในหลักเกณฑ์ยกเว้นให้ส่งข้ามแดนได้ตามมาตรา 12
- (2) คดีมีมูลที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หากความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักร หรือมีกฎหมายบัญญัติให้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร
- (3) ความผิดซึ่งเป็นเหตุให้ร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นเป็นความผิดซึ่งอาจส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช่เป็นความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิดทางทหารโดยเฉพาะ ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งตัวข้ามแดนต่อไป

ถ้าศาลเห็นว่าพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งไม่เพียงพอ ให้ส่งปล่อยบุคคลนั้นไปเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดน เว้นแต่พนักงานอัยการจะได้ยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ให้ขังบุคคลนั้นไว้ก่อนจนกว่าสิ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามที่ระบุในมาตรา 21

มาตรา 20 ห้ามมิให้ส่งตัวบุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งขังตามมาตรา 19 วรรคหนึ่งข้ามแดนก่อนครบระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดน

เมื่อมีเหตุอันสมควรที่จะเลื่อนกำหนดการส่งตัวบุคคล ซึ่งศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดนให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณามีคำสั่งขังบุคคลนั้นต่อไปตามกำหนดเวลาเท่าที่จำเป็น คำร้องเช่นนั้นจะต้องยื่นก่อนครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังเพื่อส่งข้ามแดน

ถ้ามิได้ส่งตัวบุคคลนั้นข้ามแดนภายในเวลาเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องพนักงานอัยการตามวรรคสอง ให้ปล่อยตัวบุคคลนั้นไป

ส่วนที่ 3

การอุทธรณ์

.....

มาตรา 21 เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ปล่อย หรือขังบุคคลเพื่อส่งข้ามแดนแล้ว พนักงานอัยการหรือบุคคลนั้นอาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปยังศาลอุทธรณ์ ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้อ่านคำพิพากษานั้น คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ถ้าข้อเท็จจริงที่ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษา มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนการออกคำสั่งให้ปล่อยหรือขังบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ศาลอุทธรณ์ย่อมไม่มีอำนาจที่จะแก้ไขคำสั่งดังกล่าว จะมีอำนาจแต่เพียงพิจารณาให้ความเห็นว่าศาลชั้นต้นออกคำสั่งไปโดยมีพยานหลักฐานเพียงพอแล้ว ในการนี้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจตรวจพิจารณาพยานหลักฐานและวินิจฉัยคำคัดค้านของจำเลยในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (1) สัญชาติของจำเลย
- (2) ความผิดที่กล่าวหาว่าไม่อยู่ในประเภทที่จะส่งข้ามแดนได้

(3) ความผิดนั้นมีลักษณะทางการเมืองหรือทางทหาร หรือการที่ขอให้ส่งข้ามแดนนั้น เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำตัวจำเลยไปลงโทษสำหรับความผิดอย่างอื่นอันมีลักษณะในทางการเมืองหรือทางทหาร หรือ

(4) ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอ ที่จะแสดงให้เห็นชัดได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาว่า สมควรจะออกคำสั่งหรือไม่

หมวด 3

การดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

.....

มาตรา 22 ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด ให้ซึ่งบุคคลผู้ถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน และรัฐบาลไทยพิจารณาให้ส่งบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว การส่งมอบตัวผู้ถูกส่งข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอนั้น จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการ รายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา สถานที่ และวิธีการส่งมอบตัวผู้ถูกส่งข้ามแดน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 23 ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้ดำเนินการรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 22 โดยไม่มีเหตุอันควร หากต่อมาภายหลังได้ร้องขอให้ส่งข้ามแดนบุคคลนั้นในความผิดเดียวกันอีก ให้ปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะมีมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา 24 ในกรณีที่บุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ส่งตัวข้ามแดน กำลังถูกดำเนินคดี หรืออยู่ระหว่างรับโทษตามคำพิพากษาอยู่ในประเทศไทยในความผิดอื่นนอกเหนือจากความผิดซึ่งขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐบาลไทยอาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งตัวบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ
- (2) เลื่อนการส่งตัวบุคคลนั้นจนกว่าการดำเนินคดีเสร็จสิ้นลง หรือจนกว่าบุคคลนั้นจะได้รับโทษตามคำพิพากษาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว
- (3) ส่งตัวบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอชั่วคราว เพื่อการฟ้องคดีตามเงื่อนไขที่ตกลงกับประเทศผู้ร้องขอ และหลังจากที่บุคคลนั้นถูกส่งตัวกลับมาประเทศไทยแล้วอาจถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศผู้ร้องขออีกครั้งหนึ่งเพื่อรับโทษตามคำพิพากษา

มาตรา 25 หากไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบ เพื่อดำเนินคดีอาญากับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้นตามกฎหมายไทยต่อไป

มาตรา 26 เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน จากประเทศผู้ร้องขอตั้งแต่สองประเทศขึ้นไปให้ส่งบุคคลเดียวกันข้ามแดนไม่ว่าจะในความผิดเดียวกัน หรือความผิดต่างกัน ในกรณีเช่นว่านั้นให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าควรจะส่งบุคคลนั้นข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอรายใดและภายใต้เงื่อนไขอย่างไร หรือจะส่งให้แก่ประเทศผู้ร้องขอนั้นก่อนหลังกันอย่างไร ทั้งนี้ให้นำเหตุดังต่อไปนี้มาพิจารณาเปรียบเทียบประกอบการใช้ดุลพินิจด้วย

- (1) ประเทศผู้ร้องขอมีหรือไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย
- (2) สถานที่กระทำความผิด
- (3) ความร้ายแรงของความผิดซึ่งมีผลกระทบต่อประเทศผู้ร้องขอและอัตราโทษ
- (4) ลำดับคำร้องขอที่ได้รับจากประเทศผู้ร้องขอ
- (5) สัญชาติของผู้กระทำความผิด
- (6) ส่วนได้เสียและความพร้อมในการดำเนินคดี
- (7) เหตุผลอื่นด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตามความเห็นของกระทรวงการ

ต่างประเทศ

เมื่อผู้ประสานงานกลางใช้ดุลพินิจประการใดแล้ว ให้แจ้งประเทศผู้ร้องขอเหล่านั้นทราบ และดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา 27 เมื่อจับกุมบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนได้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการจับกุมตามคำร้องชั่วคราวให้จับกุม หรือจับภายหลังมีคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ ผู้ประสานงานกลางอาจแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการสอบถามบุคคลนั้นว่าจะยินยอมให้ส่งข้ามแดนหรือไม่ ในการสอบถามความยินยอมดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้บุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนทราบถึงสิทธิและความคุ้มครองซึ่งบุคคลดังกล่าวจะได้รับ จากการดำเนินกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแบบครบทุกขั้นตอน และแจ้งให้ทราบด้วยว่าเมื่อให้ความยินยอมให้ส่งข้ามแดนแล้ว ความยินยอมนั้นไม่อาจเพิกถอนได้ในภายหลัง

หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนแสดงความยินยอมให้ส่งข้ามแดน ซึ่งไม่อาจเพิกถอนได้ตามวรรคหนึ่งแล้ว จะส่งบุคคลดังกล่าวข้ามแดนโดยไม่ต้องผ่านการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแบบครบทุกขั้นตอนก็ได้ ความยินยอมเช่นว่านั้นจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบ

และวิธีการซึ่งผู้ประสานงานกลางกำหนด ต่อหน้าเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจและพยานสองคน แล้วให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจรวบรวมความยินยอมและเอกสารที่เกี่ยวข้องส่งผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 28 ให้ผู้ประสานงานกลาง พิจารณาเอกสารที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ตามมาตรา 27 หากเห็นว่าบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนแสดงความยินยอมให้ส่งตัวข้ามแดน ถูกต้องแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ร้ายข้ามแดน โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนครบทุกขั้นตอนและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ดำเนินการต่อไป

เมื่อผู้ประสานงานกลางมีคำสั่งให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรคหนึ่ง ให้การดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ หรือซึ่งจะดำเนินต่อไปสิ้นสุดลงทันที เว้นแต่การดำเนินการในส่วนจำเป็น เพื่อการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนแก่ประเทศผู้ร้องขอ และให้นำความในมาตรา 20 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่คดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ในระหว่างการไต่สวนของศาล หากจำเลยแถลงต่อศาลว่ายินยอมให้ส่งตัวข้ามแดน ให้ศาลจดยางานไว้เป็นหลักฐาน และให้พนักงานอัยการรายงานผู้ประสานงานกลางพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อผู้ประสานงานกลางมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอถอนคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน และให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ทั้งนี้ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 4

กรณีประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

.....

มาตรา 29 ในกรณีที่ประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน หากความผิดอันเป็นมูลเหตุที่ขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิต ตามกฎหมายไทย แต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอ หากรัฐบาลไทยต้องให้คำรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิต ให้ดำเนินการให้มีการรับรองดังกล่าว

มาตรา 30 การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากต่างประเทศมายังประเทศไทย ให้พนักงานอัยการ หรือหน่วยงานที่ประสงค์จะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางมีคำวินิจฉัย ว่าสมควรที่จะจัดทำคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากต่างประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการจัดทำคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารประกอบต่อไป

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารประกอบคำร้อง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะสั่งเป็นอย่างอื่น

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน จากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการโดยผ่านวิถีทางการทูต

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน จากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการตามสนธิสัญญา

มาตรา 31 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 30 ให้พนักงานอัยการมีอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน สอบปากคำพยานบุคคลและออกหมายเรียกบุคคลใด ๆ มาให้การต่อพนักงานอัยการ รวมทั้งมีอำนาจมอบหมายให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำเอกสารประกอบคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากต่างประเทศ

หมวด 5

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

.....

มาตรา 32 บรรดาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้ประเทศผู้ร้องขอหรือการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยได้รับความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ASEAN Convention on Counter Terrorism

Member Countries of the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) - Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand, and the Socialist Republic of Viet Nam, hereinafter referred to as "the Parties";

RECALLING the Charter of the United Nations and relevant principles of international law, the relevant international conventions and protocols relating to counter terrorism and relevant resolutions of the United Nations on measures aimed at countering international terrorism, and reaffirming our commitment to protect human rights, fair treatment, the rule of law, and due process as well as the principles enshrined in the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia done at Bali on 24 February 1976;

REAFFIRMING that terrorism cannot and should not be associated with any religion, nationality, civilisation or ethnic group;

RECALLING also the ASEAN Declaration on Joint Action to Counter Terrorism and the Declaration on Terrorism adopted at the ASEAN Summits in 2001 and 2002 respectively;

REAFFIRMING our commitment to the Vientiane Action Programme done at Vientiane on 29 November 2004, particularly its thrust on "shaping and sharing of norms" and the need, among others, to work towards the conclusion of an ASEAN Mutual Legal Assistance Agreement, and an ASEAN Convention on Counter Terrorism, and the establishment of an ASEAN Extradition Treaty as envisaged by

the 1976 Declaration of ASEAN Concord;

DEEPLY CONCERNED over the grave danger posed by terrorism to innocent lives, infrastructure and the environment, regional and international peace and stability as well as to economic development;

REALISING the importance of identifying and effectively addressing the root causes of terrorism in the formulation of any counter terrorism measures;

REITERATING that terrorism, in all its forms and manifestations, committed wherever, whenever, and by whomsoever, is a profound threat to international peace and security and a direct challenge to the attainment of peace, progress and prosperity for ASEAN and the realisation of ASEAN Vision 2020;

REAFFIRMING our strong commitment to enhance cooperation in countering terrorism which covers the prevention and suppression of all forms of terrorist acts;

REITERATING the need to improve regional cooperation on counter terrorism and undertake effective measures through deepening cooperation among ASEAN law enforcement agencies and relevant authorities in countering terrorism;

ENCOURAGING the Parties to become parties as soon as possible to the relevant international conventions and protocols relating to counter terrorism;

Have agreed as follows:

Article I

Objective

This Convention shall provide for the framework for regional cooperation to counter, prevent and suppress terrorism in all its forms and manifestations and to deepen cooperation among law enforcement agencies and relevant authorities of the

Parties in countering terrorism.

Article II

Criminal Acts of Terrorism

1. For the purposes of this Convention, "offence" means any of the offences within the scope of and as defined in any of the treaties listed as follows:
 - a. Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;
 - b. Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, concluded at Montreal on 23 September 1971;
 - c. Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted in New York on 14 December 1973;
 - d. International Convention Against the Taking of Hostages, adopted in New York on 17 December 1979;
 - e. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted in Vienna on 26 October 1979;
 - f. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;
 - f. Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;
 - g. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;
 - h. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted in New York on 15 December 1997;

- i. International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted in New York on 9 December 1999;
 - j. International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism, adopted in New York on 13 April 2005;
 - k. Amendment to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, done at Vienna on 8 July 2005;
 - l. Protocol of 2005 to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at London on 14 October 2005; and
 - m. Protocol of 2005 to the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at London on 14 October 2005.
2. On depositing its instrument of ratification or approval, a Party which is not a Party to a treaty listed in paragraph 1 of this Article may declare that, in the application of this Convention to that Party, that treaty shall be deemed not to be included in paragraph 1 of this Article. This declaration shall cease to have an effect as soon as the treaty enters into force for the Party having made such a declaration, which shall notify the depositary as stated in paragraph 2 of Article XX of this entry into force.
3. When a Party ceases to be a party to a treaty listed in paragraph 1 of this Article, it may make a declaration as provided for in this Article, with respect to that treaty.

Article III

Sovereign Equality, Territorial Integrity and Non-Interference

The Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-interference in the internal affairs of other Parties.

Article IV

Preservation of Sovereignty

Nothing in this Convention entitles a Party to undertake, in the territory of another Party, the exercise of jurisdiction or performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other Party by its domestic laws.

Article V

Non-Application

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single Party, the alleged offender and the victims are nationals of that Party, the alleged offender is found in the territory of that Party and no other Party has a basis under this Convention to exercise jurisdiction.

Article VI

Areas of Cooperation

1. The areas of cooperation under this Convention may, in conformity with the domestic laws of the respective Parties, include appropriate measures, among others, to:

- a. Take the necessary steps to prevent the commission of terrorist acts, including by the provision of early warning to the other Parties through the exchange of information;
- b. Prevent those who finance, plan, facilitate, or commit terrorist acts from using their respective territories for those purposes against the other Parties and/or the citizens of the other Parties;
- c. Prevent and suppress the financing of terrorist acts;
- d. Prevent the movement of terrorists or terrorist groups by effective border

- control and controls on issuance of identity papers and travel documents, and through measures for preventing counterfeiting, forgery or fraudulent use of identity papers and travel documents;
- e. Promote capacity-building including trainings and technical cooperation and the holding of regional meetings;
 - f. Promote public awareness and participation in efforts to counter terrorism, as well as enhance inter-faith and intra-faith dialogue and dialogue among civilisations;
 - g. Enhance cross-border cooperation;
 - h. Enhance intelligence exchange and sharing of information;
 - i. Enhance existing cooperation towards developing regional databases under the purview of the relevant ASEAN bodies;
 - j. Strengthen capability and readiness to deal with chemical, biological, radiological, nuclear (CBRN) terrorism, cyber terrorism and any new forms of terrorism;
 - k. Undertake research and development on measures to counter terrorism;
 - l. Encourage the use of video conference or teleconference facilities for court proceedings, where appropriate; and
 - m. Ensure that any person who participates in the financing, planning, preparation or perpetration of terrorist acts or in supporting terrorist acts is brought to justice.
2. Subject to the consent of the Parties concerned, Parties shall cooperate to address the root causes of terrorism and conditions conducive to the spread of terrorism to prevent the perpetration of terrorist acts and the propagation of terrorist cells.

Article VII

State Jurisdiction

1. A Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered in Article II of this Convention when:
 - a. The offence is committed in the territory of that Party; or
 - b. The offence is committed on board a vessel flying the flag of that Party or an aircraft which is registered under the laws of that Party at the time the offence is committed; or
 - c. The offence is committed by a national of that Party.

2. A Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:
 - a. The offence is committed against a national of that Party; or
 - b. The offence is committed against a state or government facility of that Party abroad, including its embassy or other diplomatic or consular premises; or
 - c. The offence is committed in an attempt to compel that Party to do or to abstain from doing any act; or
 - d. The offence is committed by a stateless person with habitual residence in the territory of that Party.

3. A Party shall likewise establish its jurisdiction over the offences covered in Article II of this Convention in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the Parties that have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of this Article.

4. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a Party in accordance with its domestic laws.

Article VIII

Fair Treatment

1. Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the laws of the Party in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.

2. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence covered in Article II of this Convention may be present in its territory, the Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic laws to investigate the facts contained in the information.

3. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic laws so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

4. Any person regarding whom measures referred to in paragraph 3 of this Article are being taken shall be entitled:

- a. To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights;
- b. To be visited by a representative of that State;
- c. To be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b) of paragraph 4 of this Article.

5. The rights referred to in paragraph 4 of this Article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the Party in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the

rights accorded under paragraph 4 of this Article are intended.

6. When a Party, pursuant to the present Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of ASEAN, the Parties which have established jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of Article VII, and, if it considers it advisable, any other interested Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The Party which is carrying out the investigation referred to in paragraph 2 of this Article shall promptly inform the said Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction over the said person.

Article IX

General Provisions

1. The Parties shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, national legislation, to ensure that offences covered in Article II of this Convention, especially when it is intended to intimidate a population, or to compel a government or an international organisation to do or to abstain from doing any act, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature.
2. Pursuant to Article VI of this Convention, the Parties shall, where possible, establish channels of communication between their competent agencies to facilitate the exchange of information to prevent the commission of offences covered in Article II of this Convention.
3. The Party where the alleged offender is prosecuted shall, upon the request of the other Parties claiming jurisdiction over the same, communicate the status of the case at any stage of the proceedings to those other Parties.

Article X

Status of Refugees

The Parties shall take appropriate measures, in conformity with the relevant provisions of their respective domestic laws and applicable international law, including international standards of human rights, before granting refugee status, where the Parties recognise and grant such status, for the purpose of ensuring that the asylum seeker has not planned, facilitated or participated in the commission of terrorist acts.

Article XI

Rehabilitative Programmes

The Parties shall endeavour to promote the sharing of best practices on rehabilitative programmes including, where appropriate, social reintegration of persons involved in the commission of any of the offences covered in Article II of this Convention with the objective of preventing the perpetration of terrorist acts.

Article XII

Mutual Legal Assistance in Criminal Matters

1. The Parties shall, in conformity with their respective domestic laws, afford the widest measure of assistance in connection with investigations or criminal proceedings brought in respect of the offences covered in Article II of this Convention.
2. The Parties shall, where they are parties to the Treaty on Mutual Legal Assistance in Criminal Matters done in Kuala Lumpur on 29 November 2004, carry out their obligations under paragraph 1 of this Article in conformity with that Treaty.



Article XIII

Extradition

1. The Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which Article VII of this Convention applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the domestic laws of that Party. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic laws of that Party.

2. The offences covered in Article II of this Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the Parties before the entry into force of this Convention. The Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

3. When a Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, the requested Party may, at its option, and in conformity with its domestic laws, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences covered in Article II of this Convention.

Article XIV

Political Offences Exception

None of the offences covered in Article II of this Convention shall be regarded for the purposes of extradition under Article XIII of this Convention or mutual legal assistance in criminal matters under Article XII of this Convention as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired

by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance in criminal matters based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article XV

Designation of Central Authorities or Coordinating Structures

Each Party shall designate, as appropriate, a central authority or coordinating structure to enhance cooperation under this Convention.

Article XVI

Implementation, Monitoring and Review

The relevant ASEAN sectoral bodies involved in ASEAN cooperation on countering terrorism shall be responsible for monitoring and reviewing the implementation of this Convention.

Article XVII

Confidentiality

1. Each Party shall preserve the confidentiality and secrecy of documents, records and other information received from any other Party, including the source thereof.
2. No document, record or other information obtained pursuant to this Convention shall be disclosed to or shared with any other Party, State or person except with the prior written consent of the Party which provided such document, record or information.

Article XVIII

Relationship with Other International Instruments

This Convention shall not derogate from obligations subsisting between the Parties pursuant to other international agreements nor, where the Parties agree, shall it prevent the Parties from providing assistance to each other pursuant to other international agreements or the provisions of their respective domestic laws.

Article XIX

Settlement of Disputes

Any difference or dispute between the Parties arising from the interpretation or application of the provisions of this Convention shall be settled amicably through consultation and negotiation between the Parties through diplomatic channels or any other peaceful means for the settlement of disputes as agreed upon between the Parties.

Article XX

Ratification, Approval and Depositary

1. This Convention shall be subject to ratification or approval in accordance with the internal procedures of the Parties.
2. The instruments of ratification or approval shall be deposited with the Secretary-General of ASEAN who shall promptly inform the other Parties of such deposit.

Article XXI

Entry into Force and Amendment

1. This Convention shall enter into force on the 30th (thirtieth) day following the date of the deposit of the 6th (sixth) instrument of ratification or approval with the Secretary-General of ASEAN in respect of those Parties that have submitted their

instruments of ratification or approval.

2. For any Party ratifying or approving this Convention after the deposit of the 6th (sixth) instrument of ratification or approval, but before the day the Convention enters into force, the Convention shall also apply to that Party on the date the Convention enters into force.

3. In respect of a Party ratifying or approving this Convention subsequent to its entry into force pursuant to paragraph 1, it shall enter into force for that Party on the date its instrument of ratification or approval is deposited.

4. This Convention may be modified or amended at any time by mutual written consent of the Parties. Such modification or amendment shall enter into force on such date as shall be mutually agreed upon by Parties and shall form part of this Convention.

5. Any modification or amendment shall not affect the rights and obligations of the Parties arising from or based on the provisions of this Convention before the entry into force of such modification or amendment.

Article XXII

Withdrawal

1. Any Party may withdraw from this Convention at any time after the date of the entry into force of this Convention for that Party.

2. The withdrawal shall be notified by an instrument of withdrawal to the Secretary-General of ASEAN.

3. The withdrawal shall take effect 180 (one hundred and eighty) days after the receipt of the instrument of withdrawal by the Secretary-General of ASEAN.

4. The Secretary-General of ASEAN shall promptly notify all the other Parties of any

withdrawal.

Article XXIII

Registration

This Convention shall be registered by the Secretary-General of ASEAN to the United Nations Secretariat pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations.

DONE at Cebu, Philippines, this Thirteenth Day of January in the Year Two Thousand and Seven, in a single original copy in the English language.

For Brunei Darussalam:

HAJI HASSANAL BOLKIAH
Sultan of Brunei Darussalam

For the Kingdom of Cambodia:

SAMDECH HUN SEN
Prime Minister

For the Republic of Indonesia:

DR. SUSILO BAMBANG YUDHOYONO

President

For the Lao People's Democratic Republic:

BOUASONE BOUPHAVANH

Prime Minister

For Malaysia:

DATO' SERI ABDULLAH AHMAD BADAWI

Prime Minister

For the Union of Myanmar:

GENERAL SOE WIN

Prime Minister

For the Republic of the Philippines:

GLORIA MACAPAGAL-ARROYO

President

For the Republic of Singapore:

LEE HSIEN LOONG

Prime Minister

For the Kingdom of Thailand:

GENERAL SURAYUD CHULANONT (RET.)

Prime Minister

For the Socialist Republic of Viet Nam:

NGUYEN TAN DUNG

European Convention on Extradition

Paris, 13.XII.1957

Protocol

Second Protocol

Explanatory Report

Français

The governments signatory hereto, being members of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering that this purpose can be attained by the conclusion of agreements and by common action in legal matters;

Considering that the acceptance of uniform rules with regard to extradition is likely to assist this work of unification,

Have agreed as follows:

Article 1 – Obligation to extradite

The Contracting Parties undertake to surrender to each other, subject to the provisions and conditions laid down in this Convention, all persons against whom the competent authorities of the requesting Party are proceeding for an offence or who are wanted by the said authorities for the carrying out of a sentence or detention order.

Article 2 – Extraditable offences

1. Extradition shall be granted in respect of offences punishable under the laws of the requesting Party and of the requested Party by deprivation of liberty or under a detention order for a maximum period of at least one year or by a more severe penalty. Where a conviction and prison sentence have occurred or a detention order has been made in the territory of the requesting Party, the punishment awarded must have been for a period of at least four months.
2. If the request for extradition includes several separate offences each of which is punishable under the laws of the requesting Party and the requested Party by deprivation of liberty or under a detention order, but of which some do not fulfil the condition with regard to the amount of punishment which may be awarded, the requested Party shall also have the right to grant extradition for the latter offences.
3. Any Contracting Party whose law does not allow extradition for certain of the offences referred to in paragraph 1 of this article may, in so far as it is concerned, exclude such offences from the application of this Convention.
4. Any Contracting Party which wishes to avail itself of the right provided for in paragraph 3 of this article shall, at the time of deposit of its instrument of ratification or accession, transmit to the Secretary General of the Council of Europe either a list of the offences for which extradition is allowed or a list of those for which it is excluded and shall at the same time indicate the legal provisions which allow or exclude extradition. The Secretary General of the Council shall forward these lists to the other signatories.
5. If extradition is subsequently excluded in respect of other offences by the law of a Contracting Party, that Party shall notify the Secretary General. The Secretary General shall inform the other signatories. Such notification shall not take effect until three months from the date of its receipt by the Secretary General.

6. Any Party which avails itself of the right provided for in paragraphs 4 or 5 of this article may at any time apply this Convention to offences which have been excluded from it. It shall inform the Secretary General of the Council of such changes, and the Secretary General shall inform the other signatories.
7. Any Party may apply reciprocity in respect of any offences excluded from the application of the Convention under this article.

Article 3 – Political offences

1. Extradition shall not be granted if the offence in respect of which it is requested is regarded by the requested Party as a political offence or as an offence connected with a political offence.
2. The same rule shall apply if the requested Party has substantial grounds for believing that a request for extradition for an ordinary criminal offence has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.
3. The taking or attempted taking of the life of a Head of State or a member of his family shall not be deemed to be a political offence for the purposes of this Convention.
4. This article shall not affect any obligations which the Contracting Parties may have undertaken or may undertake under any other international convention of a multilateral character.

Article 4 – Military offences

Extradition for offences under military law which are not offences under ordinary criminal law is excluded from the application of this Convention.

Article 5 – Fiscal offences

Extradition shall be granted, in accordance with the provisions of this Convention, for offences in connection with taxes, duties, customs and exchange only if the Contracting Parties have so decided in respect of any such offence or category of offences.

Article 6 – Extradition of nationals

1.
 - a. A Contracting Party shall have the right to refuse extradition of its nationals.
 - b. Each Contracting Party may, by a declaration made at the time of signature or of deposit of its instrument of ratification or accession, define as far as it is concerned the term "nationals" within the meaning of this Convention.
 - c. Nationality shall be determined as at the time of the decision concerning extradition. If, however, the person claimed is first recognised as a national of the requested Party during the period between the time of the decision and the time contemplated for the surrender, the requested Party may avail itself of the provision contained in sub-paragraph a of this article.
2. If the requested Party does not extradite its national, it shall at the request of the requesting Party submit the case to its competent authorities in order that proceedings may be taken if they are considered appropriate. For this purpose, the files, information and exhibits relating to the offence shall be transmitted without charge by the means provided for in Article 12, paragraph 1. The requesting Party shall be informed of the result of its request.

Article 7 – Place of commission

1. The requested Party may refuse to extradite a person claimed for an offence which is regarded by its law as having been committed in whole or in part in its territory or in a place treated as its territory.
2. When the offence for which extradition is requested has been committed outside the territory of the requesting Party, extradition may only be refused if the law of the requested Party does not allow prosecution for the same category of offence when committed outside the latter Party's territory or does not allow extradition for the offence concerned.

Article 8 – Pending proceedings for the same offences

The requested Party may refuse to extradite the person claimed if the competent authorities of such Party are proceeding against him in respect of the offence or offences for which extradition is requested.

Article 9 – *Non bis in idem*

Extradition shall not be granted if final judgment has been passed by the competent authorities of the requested Party upon the person claimed in respect of the offence or offences for which extradition is requested. Extradition may be refused if the competent authorities of the requested Party have decided either not to institute or to terminate proceedings in respect of the same offence or offences.

Article 10 – Lapse of time

Extradition shall not be granted when the person claimed has, according to the law of either the requesting or the requested Party, become immune by reason of lapse of time from prosecution or punishment.

Article 11 – Capital punishment

If the offence for which extradition is requested is punishable by death under the law of the requesting Party, and if in respect of such offence the death-

penalty is not provided for by the law of the requested Party or is not normally carried out, extradition may be refused unless the requesting Party gives such assurance as the requested Party considers sufficient that the death-penalty will not be carried out.

Article 12 – The request and supporting documents

1. The request shall be in writing and shall be communicated through the diplomatic channel. Other means of communication may be arranged by direct agreement between two or more Parties.
2. The request shall be supported by:
 - a. the original or an authenticated copy of the conviction and sentence or detention order immediately enforceable or of the warrant of arrest or other order having the same effect and issued in accordance with the procedure laid down in the law of the requesting Party;
 - b. a statement of the offences for which extradition is requested. The time and place of their commission, their legal descriptions and a reference to the relevant legal provisions shall be set out as accurately as possible; and
 - c. a copy of the relevant enactments or, where this is not possible, a statement of the relevant law and as accurate a description as possible of the person claimed, together with any other information which will help to establish his identity and nationality.

Article 13 – Supplementary information

If the information communicated by the requesting Party is found to be insufficient to allow the requested Party to make a decision in pursuance of this Convention, the latter Party shall request the necessary supplementary information and may fix a time-limit for the receipt thereof.

Article 14 – Rule of speciality

1. A person who has been extradited shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order for any offence committed prior to his surrender other than that for which he was extradited, nor shall he be for any other reason restricted in his personal freedom, except in the following cases:
 - a. when the Party which surrendered him consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by the documents mentioned in Article 12 and a legal record of any statement made by the extradited person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested is itself subject to extradition in accordance with the provisions of this Convention;
 - b. when that person, having had an opportunity to leave the territory of the Party to which he has been surrendered, has not done so within 45 days of his final discharge, or has returned to that territory after leaving it.
2. The requesting Party may, however, take any measures necessary to remove the person from its territory, or any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time.
3. When the description of the offence charged is altered in the course of proceedings, the extradited person shall only be proceeded against or sentenced in so far as the offence under its new description is shown by its constituent elements to be an offence which would allow extradition.

Article 15 – Re-extradition to a third state

Except as provided for in Article 14, paragraph 1.b, the requesting Party shall not, without the consent of the requested Party, surrender to another Party or to

a third State a person surrendered to the requesting Party and sought by the said other Party or third State in respect of offences committed before his surrender. The requested Party may request the production of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2.

Article 16 – Provisional arrest

1. In case of urgency the competent authorities of the requesting Party may request the provisional arrest of the person sought. The competent authorities of the requested Party shall decide the matter in accordance with its law.
2. The request for provisional arrest shall state that one of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2.a, exists and that it is intended to send a request for extradition. It shall also state for what offence extradition will be requested and when and where such offence was committed and shall so far as possible give a description of the person sought.
3. A request for provisional arrest shall be sent to the competent authorities of the requested Party either through the diplomatic channel or direct by post or telegraph or through the International Criminal Police Organisation (Interpol) or by any other means affording evidence in writing or accepted by the requested Party. The requesting authority shall be informed without delay of the result of its request.
4. Provisional arrest may be terminated if, within a period of 18 days after arrest, the requested Party has not received the request for extradition and the documents mentioned in Article 12. It shall not, in any event, exceed 40 days from the date of such arrest. The possibility of provisional release at any time is not excluded, but the requested Party shall take any measures which it considers necessary to prevent the escape of the person sought.

5. Release shall not prejudice re-arrest and extradition if a request for extradition is received subsequently.

Article 17 – Conflicting requests

If extradition is requested concurrently by more than one State, either for the same offence or for different offences, the requested Party shall make its decision having regard to all the circumstances and especially the relative seriousness and place of commission of the offences, the respective dates of the requests, the nationality of the person claimed and the possibility of subsequent extradition to another State.

Article 18 – Surrender of the person to be extradited

1. The requested Party shall inform the requesting Party by the means mentioned in Article 12, paragraph 1, of its decision with regard to the extradition.
2. Reasons shall be given for any complete or partial rejection.
3. If the request is agreed to, the requesting Party shall be informed of the place and date of surrender and of the length of time for which the person claimed was detained with a view to surrender.
4. Subject to the provisions of paragraph 5 of this article, if the person claimed has not been taken over on the appointed date, he may be released after the expiry of 15 days and shall in any case be released after the expiry of 30 days. The requested Party may refuse to extradite him for the same offence.
5. If circumstances beyond its control prevent a Party from surrendering or taking over the person to be extradited, it shall notify the other Party. The two Parties shall agree a new date for surrender and the provisions of paragraph 4 of this article shall apply.

Article 19 – Postponed or conditional surrender

1. The requested Party may, after making its decision on the request for extradition, postpone the surrender of the person claimed in order that he may be proceeded against by that Party or, if he has already been convicted, in order that he may serve his sentence in the territory of that Party for an offence other than that for which extradition is requested.
2. The requested Party may, instead of postponing surrender, temporarily surrender the person claimed to the requesting Party in accordance with conditions to be determined by mutual agreement between the Parties.

Article 20 – Handing over of property

1. The requested Party shall, in so far as its law permits and at the request of the requesting Party, seize and hand over property:
 - a. which may be required as evidence, or
 - b. which has been acquired as a result of the offence and which, at the time of the arrest, is found in the possession of the person claimed or is discovered subsequently.
2. The property mentioned in paragraph 1 of this article shall be handed over even if extradition, having been agreed to, cannot be carried out owing to the death or escape of the person claimed.
3. When the said property is liable to seizure or confiscation in the territory of the requested Party, the latter may, in connection with pending criminal proceedings, temporarily retain it or hand it over on condition that it is returned.
4. Any rights which the requested Party or third parties may have acquired in the said property shall be preserved. Where these rights exist, the property shall be returned without charge to the requesting Party as soon as possible after the trial.

Article 21 – Transit

1. Transit through the territory of one of the Contracting Parties shall be granted on submission of a request by the means mentioned in Article 12, paragraph 1, provided that the offence concerned is not considered by the Party requested to grant transit as an offence of a political or purely military character having regard to Articles 3 and 4 of this Convention.
2. Transit of a national, within the meaning of Article 6, of a country requested to grant transit may be refused.
3. Subject to the provisions of paragraph 4 of this article, it shall be necessary to produce the documents mentioned in Article 12, paragraph 2.
4. If air transport is used, the following provisions shall apply:
 - a. when it is not intended to land, the requesting Party shall notify the Party over whose territory the flight is to be made and shall certify that one of the documents mentioned in Article 12, paragraph 2.a exists. In the case of an unscheduled landing, such notification shall have the effect of a request for provisional arrest as provided for in Article 16, and the requesting Party shall submit a formal request for transit;
 - b. when it is intended to land, the requesting Party shall submit a formal request for transit.
5. A Party may, however, at the time of signature or of the deposit of its instrument of ratification of, or accession to, this Convention, declare that it will only grant transit of a person on some or all of the conditions on which it grants extradition. In that event, reciprocity may be applied.
6. The transit of the extradited person shall not be carried out through any territory where there is reason to believe that his life or his freedom may be threatened by reason of his race, religion, nationality or political opinion.

Except where this Convention otherwise provides, the procedure with regard to extradition and provisional arrest shall be governed solely by the law of the requested Party.

Article 23 – Language to be used

The documents to be produced shall be in the language of the requesting or requested Party. The requested Party may require a translation into one of the official languages of the Council of Europe to be chosen by it.

Article 24 – Expenses

1. Expenses incurred in the territory of the requested Party by reason of extradition shall be borne by that Party.
2. Expenses incurred by reason of transit through the territory of a Party requested to grant transit shall be borne by the requesting Party.
3. In the event of extradition from a non-metropolitan territory of the requested Party, the expenses occasioned by travel between that territory and the metropolitan territory of the requesting Party shall be borne by the latter. The same rule shall apply to expenses occasioned by travel between the non-metropolitan territory of the requested Party and its metropolitan territory.

Article 25 – Definition of "detention order"

For the purposes of this Convention, the expression "detention order" means any order involving deprivation of liberty which has been made by a criminal court in addition to or instead of a prison sentence.

Article 26 – Reservations

1. Any Contracting Party may, when signing this Convention or when depositing its instrument of ratification or accession, make a reservation in respect of any provision or provisions of the Convention.

2. Any Contracting Party which has made a reservation shall withdraw it as soon as circumstances permit. Such withdrawal shall be made by notification to the Secretary General of the Council of Europe.
3. A Contracting Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim application of the said provision by another Party save in so far as it has itself accepted the provision.

Article 27 – Territorial application

1. This Convention shall apply to the metropolitan territories of the Contracting Parties.
2. In respect of France, it shall also apply to Algeria and to the overseas Departments and, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, to the Channel Islands and to the Isle of Man.
3. The Federal Republic of Germany may extend the application of this Convention to the *Land* of Berlin by notice addressed to the Secretary General of the Council of Europe, who shall notify the other Parties of such declaration.
4. By direct arrangement between two or more Contracting Parties, the application of this Convention may be extended, subject to the conditions laid down in the arrangement, to any territory of such Parties, other than the territories mentioned in paragraphs 1, 2 and 3 of this article, for whose international relations any such Party is responsible.

Article 28 – Relations between this Convention and bilateral Agreements

1. This Convention shall, in respect of those countries to which it applies, supersede the provisions of any bilateral treaties, conventions or agreements governing extradition between any two Contracting Parties.
2. The Contracting Parties may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements only in order to supplement the provisions of

this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein.

3. Where, as between two or more Contracting Parties, extradition takes place on the basis of a uniform law, the Parties shall be free to regulate their mutual relations in respect of extradition exclusively in accordance with such a system notwithstanding the provisions of this Convention. The same principle shall apply as between two or more Contracting Parties each of which has in force a law providing for the execution in its territory of warrants of arrest issued in the territory of the other Party or Parties. Contracting Parties which exclude or may in the future exclude the application of this Convention as between themselves in accordance with this paragraph shall notify the Secretary General of the Council of Europe accordingly. The Secretary General shall inform the other Contracting Parties of any notification received in accordance with this paragraph.

Article 29 – Signature, ratification and entry into force

1. This Convention shall be open to signature by the members of the Council of Europe. It shall be ratified. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary General of the Council.
2. The Convention shall come into force 90 days after the date of deposit of the third instrument of ratification.
3. As regards any signatory ratifying subsequently the Convention shall come into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification.

Article 30 – Accession

1. The Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council to accede to this Convention, provided that the resolution containing such invitation receives the unanimous

agreement of the members of the Council who have ratified the Convention.

2. Accession shall be by deposit with the Secretary General of the Council of an instrument of accession, which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

Article 31 – Denunciation

Any Contracting Party may denounce this Convention in so far as it is concerned by giving notice to the Secretary General of the Council of Europe. Denunciation shall take effect six months after the date when the Secretary General of the Council received such notification.

Article 32 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the members of the Council and the government of any State which has acceded to this Convention of:

- a. the deposit of any instrument of ratification or accession;
- b. the date of entry into force of this Convention;
- c. any declaration made in accordance with the provisions of Article 6, paragraph 1, and of Article 21, paragraph 5;
- d. any reservation made in accordance with Article 26, paragraph 1;
- e. the withdrawal of any reservation in accordance with Article 26, paragraph 2;
- f. any notification of denunciation received in accordance with the provisions of Article 31 and by the date on which such denunciation will take effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Paris, this 13th day of December 1957, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to the signatory governments.

Model Treaty on Extradition

Adopted by the Eighth Crime Congress, Havana, 27 August-7 September 1990

ARTICLE 1

Obligation to extradite

Each Party agrees to extradite to the other any person who is wanted in the requesting State for prosecution for an extraditable offense or for the imposition or enforcement of a sentence in respect of such an offense.

ARTICLE 2

Extraditable offenses

1. Extraditable offenses are those punishable under the laws of both Parties by imprisonment or deprivation of liberty for a maximum period of at least [one/two] year(s), or by a more severe penalty. Where request for extradition relates to a person wanted for enforcement of a sentence, extradition shall be granted only if a period of at least [four/six] months remains to be served.
2. In determining whether or an offense is punishable under the laws of both Parties, it shall not matter whether:
 - a) The laws of both Parties place the acts or omissions constituting the offense within the same category of offense or denominate the offense by the same terminology;
 - b) Under the laws of the Parties the constituent elements of the offense differ, it is the totality of the acts or omissions that shall be taken into account.
3. Where extradition is sought for an offense against a law relating to taxation, customs duties or other revenue matters, extradition may not be refused on the ground that the law of the requesting State does not impose the same kind of tax or duty.

4. If the request for extradition includes several separate offenses each of which is punishable under the laws of both Parties, but some of which do not fulfill other conditions set out in paragraph 1 of this article, the requested Party may grant extradition for the latter offenses provided the persons is to be extradited for at least one extraditable offense.

ARTICLE 3

Mandatory grounds for refusal

Extradition shall not be granted in any of the following circumstances:

- a. If the offense for which extradition is requested is regarded as apolitical offense;
- b. If there are grounds to believe the request has been made to prosecute or punish a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin, political opinions, sex or status, or that the person's position may be prejudiced for any of these reasons;
- c. If the offense is an offense under military law and not also an offense under criminal law;
- d. If final judgment has been rendered against the person in the requested State in respect of the offense for which the persons' extradition is requested;
- e. If the person whose extradition has been requested has, under the law of either Party, become immune from prosecution or punishment for any reason, including lapse of time or amnesty;
- f. If the person would be subjected to torture or cruel, inhuman treatment or degrading punishment or if that person has not or would not receive the minimum guarantees in criminal proceedings as contained in the International Covenant on Civil and Political Rights, article 14.
- g. If the judgment of the requesting State has been rendered in absentia, the convicted person has not had sufficient notice of the trial nor opportunity to arrange for a defense and has not or will not have the opportunity to have the case retried.

ARTICLE 4

Optional grounds for refusal

Extradition may be refused in any of the following circumstances:

- a. If the person whose extradition is requested is a national of the requested State;
- b. If the competent authorities of the requested State have decided either not to institute or to terminate proceedings against the person for the offense for which extradition is requested;
- c. If prosecution in the requested State is pending for the same offense;
- d. If the offense carries the death penalty under the law of the requesting State;
- e. If the offense has been committed outside the territory of either Party and the law of the requested State does not provide for jurisdiction over such an offense committed outside its territory;
- f. If the offense is regarded under the law of the requested State as having been committed in whole or in part within that State;
- g. If the person whose extradition has been requested has been sentenced or would be liable to be tried in the requesting State by an extraordinary or ad hoc court or tribunal;
- h. If extradition would be incompatible with humanitarian considerations in view of age, health or other personal circumstances of that person.

ARTICLE 5

Channels of communication and required documents

1. A request for extradition shall be made in writing and transmitted, along with supporting documents, through diplomatic channels directly between the ministries of justice or other designated authorities.
2. A request shall be accompanied by the following:
 - a. In all cases,
 - i) As accurate a description as possible of the person sought and

- information to help establish that person's identity, nationality and location;
- ii) The text of the relevant provision of the law creating the offense and a statement of the penalty that can be imposed;
- b. If a warrant for arrest has been issued, by a certified copy of that warrant, a statement of the offense for which extradition is requested and a description of the acts or omissions constituting the alleged offense;
- c. If the person has been convicted, by a statement of the offense and a description of the acts or omissions constituting the offense and by the original or certified copy of the judgment;
- d. If the person has been convicted in his or her absence, in addition to the documents set out in paragraph 2 c), by a statement as to the legal means available to the person to prepare a defense or have the case retried;
- e. If the person has been convicted but no sentence imposed, by a statement of the offense, a document setting out the conviction and a statement affirming intent to impose a sentence.
3. The documents shall be accompanied by a translation into the language of the requested State or another language acceptable to that State.

ARTICLE 6

Simplified extradition procedure

The requested State may grant extradition after receipt of a request for provisional arrest, provided that the person sought explicitly consents before a competent authority.

ARTICLE 7

Certification and authentication

Except as provided by this Treaty, a request for extradition and the supporting documents thereto shall not require certification or authentication.

ARTICLE 8**Additional information**

If the requested State considers that the information provided in a request for extradition is not sufficient, it may request additional information to be furnished within such reasonable time as it specifies.

ARTICLE 9**Provisional arrest**

1. In case of urgency, the requesting State may apply for the provisional arrest of the person sought pending presentation of the request or extradition.
2. The application for provisional arrest shall contain a description of the person sought, a statement of the existence of one of the documents mentioned in paragraph 2 of article 5, a statement of the punishment that has or can be imposed and a concise statement of the facts of the case and the location, where known, of the person.
3. The requested State shall decide on the application and communicate its decision without delay.
4. The person arrested shall be set at liberty upon the expiration of [40] days if a request for extradition supported by the relevant documents has not been received.
5. Such release shall not prevent rearrest and institution of extradition proceedings if the request is subsequently received.

ARTICLE 10**Decision on the request**

1. The requested State shall promptly communicate its decision on the request for extradition to the requesting State.
2. Reasons shall be given for any complete or partial refusal of the request.



ARTICLE 11

Surrender of the person

1. Upon being informed that extradition has been granted, the Parties shall without undue delay arrange for the surrender of the person sought and the requested State shall inform the requesting State of the length of time for which the person was detained with a view to surrender.
2. The person shall be removed from the territory of the requested State within such reasonable time as the requested State specifies and, if the person is not removed by then, the requested State may release the person and may refuse extradition for the same offense.
3. If circumstances beyond its control prevent a Party from surrendering or removing the person to be extradited it shall notify the other Party and a new date of surrender will be agreed upon.

ARTICLE 12

Postponed or conditional surrender

1. The requested State may postpone the surrender of a person sought in order to proceed against that person or enforce a sentence imposed for an offense other than that for which extradition is sought.
2. The requested State may, instead of postponing surrender, temporarily surrender the person sought to the requesting State in accord with conditions determined between the Parties.

ARTICLE 13

Surrender of property

1. To the extent permitted under the law of the requested State and subject to the rights of third parties, all property found in the requested State that has been

acquired as a result of the offense or that may be required as evidence shall, upon request, be surrendered if extradition is granted.

2. Said property may, on request, be surrendered to the requesting State even if the extradition having been agreed to cannot be carried out.
3. When said property is liable to seizure or confiscation in the requested State, it may retain it or temporarily hand it over.
4. Where the law of the requested State or protection of the rights of third parties so require, any property so surrendered shall be returned to the requested State free of charge after completion of proceedings, if that State so requests.

ARTICLE 14

Rule of speciality

1. A person extradited under this Treaty shall not be proceeded against, sentenced, detained, re-extradited to a third State, or subjected to any other restriction of personal liberty in the territory of the requesting State for any offence committed before surrender other than:
 - a. An offence for which extradition was granted;
 - b. Any other offence in respect of which the requested State consents.
2. A request for the consent of the requested State under this article shall be accompanied by the documents mentioned in paragraph 2 of article 5 and a legal record of any statement made by the extradited person with respect to the offence.
3. Paragraph 1 of this article shall not apply if the person has had an opportunity to leave the requesting State and has not done so within [30/45] days of final discharge in respect of the offence for which that person was extradited or if the person has voluntarily returned to the territory of the requesting State after leaving it.

ARTICLE 15

Transit

1. Where a person is to be extradited to a Party from a third State through the territory of the other Party, the Party to which the person is to be extradited shall request the other Party to permit transit through its territory.
2. The requested State shall grant such a request expeditiously unless its essential interests would be prejudiced thereby.
3. The State of transit shall ensure legal provisions enabling the person to be held in custody during transit.
4. In the event of an unscheduled landing, the Party to be requested to permit transit may, at the request of the escorting officer, hold the person in custody for [48 hours] pending receipt of the transit request.

ARTICLE 16

Concurrent requests

If a party receives requests for extradition for the same person from both the other Party and a third State it shall, at its discretion, determine to which of those States the person is to be extradited.

ARTICLE 17

Costs

1. The requested State shall meet the cost of any proceedings in its jurisdiction arising out of a request for extradition.
2. The requested State shall also bear the costs incurred in its territory with the seizure and handing over of property or the arrest and detention of the person sought.
3. The requesting State shall bear the costs incurred in conveying the person from the territory of the requested State, including transit costs.

ARTICLE 18

Final provisions

1. This Treaty is subject to (ratification, acceptance or approval).
2. This Treaty shall enter into force on the thirtieth day after the day on which the instruments of (ratification, acceptance or approval) are exchanged.
3. This Treaty shall apply to requests made after its entry into force, even if the relevant acts or omissions occurred prior to that date.
4. Either Party may denounce this Treaty by giving notice in writing to the other Party. Such denunciation shall take effect six months following the date on which notice is received by the other Party.



ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายปีติสาร ธารสุวรรณวงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ.2516 สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สำเร็จการศึกษาลัทธิศาสตรประกาศนียบัตรกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สำเร็จการศึกษาลัทธิศาสตรวิชาว่าความ จากสำนักฝึกอบรมสภาพนายความ สำเร็จการศึกษาลัทธิศาสตรการระงับข้อพิพาทอันเกิดจากสัญญาระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน จากสำนักงานศาลยุติธรรม สอบได้ตามลัทธิศาสตรตลาดตราสารทุน (หุ้น) จากสถาบันพัฒนาความรู้เพื่อพัฒนาตลาดเงินตลาดทุน (TSI.) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เคยทำงานอยู่บริษัท มินศิริ ดิเวลลอปเม้นท์ จำกัด ในตำแหน่งกรรมการบริหาร ตั้งแต่ปี 2549 - 2550